

[Aksel Larsen.]

der at gøre eller medvirke til det, vælgerflertallet har ret til at forvente af den. Den er jo ikke blevet regering for at fortsætte sin forgængers politik. Nå, der er også en del, der tyder på, at det er regeringen klar over.

Der er en ekstra og ganske speciel grund til, at de borgerlige oppositionspartier ønsker regeringen et ret langt liv. De to af dem vil sammen med lederen og vel også majoriteten af den radikale folketingsgruppe for enhver pris, selv den elendigste, have Danmark ført ind i fællesmarkedet. De ved imidlertid, at deres bestræbelser kun har mulighed for at blive kronet med held, hvis regeringen er udgået af socialdemokratiet, selv om end ikke dette giver dem sikkerhed.

Statsministeren har om markedspolitikken bl. a. sagt, at regeringen lægger stor vægt på, at bestræbelserne for at oplyse befolkningen om fællesmarkedsspørgsmålene bliver grundige og alsidige. Dette tilsgn kan kun modtages med glæde, så meget mere som de oplysninger, der hidtil fra officielt hold er givet befolkningen og folketinget, mildt sagt har været lidet grundige og ret ensidige. Det må om mange af de dokumenter og redegørelser, vi hidtil har modtaget, siges, at de ser ud, som om de var affattet på en måde, så de harmonerer med et på forhånd besluttet facit af ligningen. Mange af dem kan man bedre karakterisere som vildledning end som vejledning.

Jeg skulle gerne begrunde og dokumentere dette udførligt, men må af hensyn til tiden nøjes med at erindre om, hvad jeg tidligere har sagt om den foregående regerings og markedssekretariatets samt andre påståede eksperters notater og materialer, og dertil nævne enkelte eksempler.

Vi tager et af dem. Jeg står her med markedssekretariatets pjece nr. 1, „Fællesmarkedet og Danmark, institutioner, beslutningsproces og finansiering“. I denne pjece erkender man, at det, hvis Danmark bliver medlem, vil kunne forekomme, at man mod Danmarks stemme udsteder en forordning, som folketinget derpå kan tænkes at ville modsætte sig. Man skriver:

„Skulle det imidlertid ske, at en dansk repræsentant bliver overstemt, er Danmark folkeretligt forpligtet til at gennemføre den truffne beslutning. Hvis dette kræver lovændring, og hvis folke-

tinget nægter at give sin godkendelse, vil beslutningen ikke kunne gennemføres i Danmark. Også i et sådant tilfælde må den danske regering derfor søge enten at overbevise folketinget eller at få den i fællesmarkedet truffne beslutning ændret.“

Ja, man fortier altså bevidst — og jeg understreger bevidst — at det er ikke sandt, at der kun er disse to muligheder. Det er jo højst sandsynligt, at fællesmarkedet vil sige: vi trækker ikke forordningen tilbage, og hvad så, hvis folketinget nægter at bøje sig for regeringens overtalelsesevne? Er der så ikke andre muligheder? Jo, der er den tredje, at Domstolen træder i funktion og idømmer Danmark økonomiske sanktioner. Dette ved markedssekretariatet, men dette skal hemmeligholdes, når man oplyser befolkningen om de muligheder, vi har.

Markedssekretariatet leverede den 18. marts et notat til folketingets markedsudvalg. Det var en chokrapport, som udmalede den rene økonomiske katastrofe for Danmark, hvis vi holdt os uden for fællesmarkedet, og dens beregninger var mildt sagt yderst anfægtelige. Den er oven i købet senere blevet korrigeret på visse punkter af det økonomiske råds vise mænd, skønt også disse bestræber sig for med sortmaleri at skræmme folketing og befolkning til at flygte ind i fællesmarkedet. Jeg kan belyse det blot med et enkelt eksempel. Markedssekretariatet udtalte i sin chokrapport, at landbruget ville få et eksporttab på 3,5-5,5 milliarder kr. pr. år, hvis vi står udenfor, i forhold til medlemskabssituationen, hvortil ville komme et beløb, som i løbet af nogle år ville kunne blive af samme størrelsesorden på grund af industrieksportens lavere ekspansionstakt. Markedssekretariatet kom altså til det facit, at der måtte regnes med et årligt tab på mellem 7 og 11 milliarder kr.

Heroverfor står nu formandskabets vurdering, og den går ud på, at medlemskab vil betyde en øget eksportindtjening for landbruget på 1-1½ milliard kr. årligt, medens landbrugets valutaindtjening ventes reduceret med 1-1½ milliard kr., hvis vi står udenfor. For industrieksporten venter de vise mænd ingen større virkning. Tabet af valutaindtægter ved at stå udenfor sammenlignet med medlemskab bliver altså ifølge de vise mænd mellem 2 og 3 milliarder kr. ved overgangstidens udløb, medens markedsse-